

Guia didàctica

1r i 2n d'educació secundària

www.cinemadretsinfants.cat

// Cicle de Cinema dels Drets dels Infants

BARCELONA TÉ CURA DELS INFANTS

2019 - 2020

EL BUEN MAESTRO

Olivier Ayache-Vidal

Ajuntament de
Barcelona

ÍNDEX

PÀG.

<u>3</u>	1. CICLE DE CINEMA DELS DRETS DELS INFANTS
<u>3</u>	1.1. Propòsit i enfocament
<u>4</u>	1.2. Competències bàsiques i relacions curriculars
<u>6</u>	1.3. Drets a treballar
<u>6</u>	1.4. Marc legal relacionat
<u>9</u>	2. LA PEL·LÍCULA
<u>9</u>	2.1. Fitxa tècnica breu
<u>9</u>	2.2. Sinopsi de l'argument
<u>10</u>	2.3. Conflictes i personatges en relació als valors a treballar
<u>12</u>	2.4. Qüestions a observar per a una millor comprensió
<u>14</u>	2.5. Informacions d'interès sobre la pel·lícula
<u>16</u>	3. PROPOSTA PEDAGÒGICA
<u>16</u>	3.1. Plantejament general
<u>16</u>	3.2. Per anar al cinema
<u>18</u>	3.3. Del cinema a l'aula
<u>21</u>	3.4. De l'aula al món
<u>21</u>	3.5. Recull de creacions escolars
<u>21</u>	3.6. Qüestionari d'avaluació per al professorat
<u>22</u>	4. MATERIAL COMPLEMENTARI
<u>22</u>	4.1. Enllaços d'interès
<u>22</u>	4.2. Bibliografia i filmografia

1. CICLE DE CINEMA DELS DRETS DELS INFANTS

1.1. Propòsit i enfocament

Les normatives legals contempnen els drets de protecció, acolliment i reparació de la infància. Si un nen o una nena pateix algun maltractament, és objecte d'abusos o es troba en una situació de desemparament, les institucions han d'actuar amb celeritat i determinació, sempre en benefici de l'infant. També l'acció reparadora és fonamental per ajudar-lo a superar qualsevol situació abusiva i/o indigna. És prioritari garantir que tots els nens i totes les nenes puguin créixer i desenvolupar-se amb plenitud fins al moment de valdre's autònomament.

Sota el títol **Barcelona té cura dels infants**, aquest curs 2019-20 el Cicle de Cinema dels Drets dels Infants (CCDI) de l'Ajuntament de Barcelona proposa transmetre elements de confiança als nens i les nenes, i afavorir que creixin envoltats de respecte i cures. És clau comunicar-los la certesa que sempre trobaran una persona adulta, un servei i/o una institució que els i les cuidarà i que vetllarà per les seves necessitats. Amb la mirada posada en aquesta importància de la cura, el compromís municipal és assegurar als infants tota la protecció i l'atenció necessàries per al seu benestar.

L'edició 2019-20 del CCDI ofereix recursos per abordar a l'aula els drets dels infants relacionats amb la cura i l'autorespecte. L'objectiu és posar en valor la necessitat que tenen de sentir-se sempre atesos i cuidats. Ho fem partint de la legislació actual: Declaració Universal dels Drets Humans, Convenció sobre els Drets de l'Infant, Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i Carta de Ciutadania. Carta de drets i deures de Barcelona.

El film **El buen maestro**, adreçat a 1r i 2n d'ESO, exposa com des de la comunitat educativa es pot tenir cura de tot l'alumnat i contemplar-ne les necessitats, sobretot dels nois i les noies amb més dificultats d'inclusió. El relat comença quan un professor de literatura d'un prestigiós institut de París és destinat a un barri perifèric. Un cop allà, haurà de buscar la manera d'atansar-se a un alumnat desatès i rebel. Un dels alumnes posarà especialment a prova els prejudicis i la capacitat d'empatia d'aquest professor.

El recorregut pedagògic va de l'aula al cinema, del cinema a l'aula i de l'aula a la vida quotidiana i a l'entorn dels nois i les noies. Per facilitar-lo, el [web](#) disposa dels materials didàctics, les creacions de l'alumnat, i la informació sobre les sessions familiars, d'adolescents, i per a entitats socioeducatives i de lleure educatiu.

El **Cicle de Cinema dels Drets dels Infants (CCDI)** és un programa educatiu engegat l'any 2000 que promou el Departament de Promoció de la Infància de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI de l'Ajuntament de Barcelona, en col·laboració amb l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona.

L'edició **2019-20** del CCDI ofereix recursos per treballar a l'aula els **drets dels infants** relacionats amb la **cura** i l'**autorespecte**.

1.2. Competències bàsiques i relacions curriculars

1. Competència social i ciutadana

- Actitud crítica davant dels missatges que suposin qualsevol tipus de discriminació i voluntat de superar els prejudicis.
- Ús d'un llenguatge no discriminatori i respectuós amb les diferències. Ús de fórmules de cortesia en els intercanvis socials.
- Mesures de resolució de conflictes per garantir un clima de llibertat, igualtat i respecte entre les persones.
- Participació activa i de manera compromesa en projectes de servei comunitari per exercir drets, deures i responsabilitats propis d'una societat democràtica.
- Identificació dels elements estructurals de les societats actuals caracteritzant especialment alguns factors de desigualtat social i diversitat cultural de la societat europea, espanyola i catalana i manifestant respecte per la diversitat i riquesa de cultures.
- Valoració del paper de les dones i dels homes com a subjectes de la història i del present.

2. Competència d'autonomia, iniciativa personal i emprenedoria

- Assumpció i aplicació d'un conjunt de valors i actituds personals interrelacionades, com la responsabilitat, la solidaritat, la cooperació, la creativitat, l'autocrítica i el control emocional.
- Conscienciació de pertinença a una comunitat lingüística, social i cultural i actitud positiva d'interès i confiança davant la diversitat de llengües i cultures.
- Presa de consciència de les pròpies actituds davant les diferències de llengües i cultures, i valoració de les variacions lingüístiques i culturals.
- Transformació d'idees en accions, en proposar-se objectius per planificar i portar a terme projectes individuals i col·lectius.

3. Competència d'aprendre a aprendre

- Consciència de les pròpies capacitats, i també dels processos i les estratègies necessàries per a desenvolupar-les, així com del que es pot fer amb l'ajuda d'altres persones o recursos.
- Consecució d'un sentiment de competència personal, que redunda en el desenvolupament de les actituds, la motivació, la confiança en un/a mateix/a i el gust d'aprendre.
- Coneixement de les pròpies potencialitats i carències, tenint motivació i voluntat de superació per afrontar nous reptes d'aprenentatge.

1. Competència social i ciutadana.
2. Competència d'autonomia, iniciativa personal i emprenedoria.
3. Competència d'aprendre a aprendre.
4. Competència digital.
5. Competència comunicativa lingüística i audiovisual.
6. Competència artística i cultural.

4. Competència digital

- Cerca, ús i contrast de diferents fonts documentals per contextualitzar els fets de l'entorn proper, fomentant el rigor informatiu.
- Domini de tots els llenguatges bàsics, i experimentació de tècniques i procediments propis de la fotografia, el vídeo i el cinema per investigar i produir discursos en format multimèdia.

5. Competència comunicativa lingüística i audiovisual

- Comprensió i interpretació de les informacions més rellevants de tot tipus de textos de la vida quotidiana i dels mitjans de comunicació pròxims als interessos de l'alumnat.
- Ús adequat dels diferents llenguatges, suports i tipus de text, fent servir els recursos TIC amb iniciativa, creativitat i imaginació.
- Elaboració d'un còmic, experimentant diferents procediments de representació en funció de les intencions comunicatives, informatives, expressives, descriptives, reflexives i crítiques.

6. Competència artística i cultural

- Representació personal d'idees, d'acord amb uns objectius, utilitzant el llenguatge plàstic, visual i audiovisual, els recursos TIC, entre d'altres, i manifestant iniciativa, creativitat i imaginació.
- Responsabilitat en el desenvolupament d'activitats artístiques i visuals individuals o col·lectives, fent ús de l'art com a mitjà de cohesió i d'acció prosocial.
- Comparació dels missatges audiovisuals provinents de diferents mitjans de comunicació (cinema, televisió, Internet) amb altres formes de manifestació artística i mediàtica.

1.3. Drets a treballar

1. Dret dels infants a rebre una atenció curosa i personalitzada davant de situacions de discriminació i/o desemparament.
2. Dret dels infants a no ser discriminats per motiu de naixença, origen, ètnia o qualsevol altra condició.
3. Dret de tots els infants a rebre una educació acollidora, motivadora i que contempli les cures, siguin quines siguin les seves circumstàncies vitals.
4. Dret dels infants a relacionar-se lliurement, sense ser prejudicats per les seves condicions particulars.

1.4. Marc legal relacionat

Declaració dels Drets de l'Infant

Principi 2. L'infant gaudirà d'una protecció especial i disposarà d'oportunitats i de serveis, dispensat tot això per la llei i altres mitjans, a fi que pugui desenvolupar-se físicament, mentalment, moralment, espiritualment i socialment d'una manera sana i normal, així com en condicions de llibertat i dignitat. En promulgar lleis amb aquesta finalitat, la consideració fonamental a què caldrà atènyer-se serà l'interès superior de l'infant.

Principi 5. L'infant impedit físicament o mentalment, o que pateixi d'algun impediment social, ha de rebre el tractament, l'educació i les atencions necessàries que reclama la seva particular situació.

Principi 10. L'infant ha de ser protegit contra les pràctiques que puguin fomentar la discriminació racial, religiosa o de qualsevol altra mena. Ha de ser educat en un esperit de comprensió, tolerància, amistat entre els pobles, pau i fraternitat universal, i amb plena consciència que ha de consagrar les seves aptituds i energies al servei dels seus semblants.

Convenció sobre els Drets de l'Infant

Article 2. 1. Els estats membres han de respectar els drets enunciats en aquesta Convenció i assegurar-los a tots els infants sota la seva jurisdicció sense cap mena de discriminació, independentment de l'ètnia, el sexe, la llengua, la religió, (...) l'origen nacional, ètnic o social, la posició econòmica, (...) el naixement o qualsevol altra condició de l'infant o de la seva família.

1. Dret dels infants a rebre una atenció curosa i personalitzada davant de situacions de discriminació i/o desemparament.

2. Dret dels infants a no ser discriminats per motiu de naixença, origen, ètnia o qualsevol altra condició.

3. Dret de tots els infants a rebre una educació acollidora, motivadora i que contempli les cures, siguin quines siguin les seves circumstàncies vitals.

4. Dret dels infants a relacionar-se lliurement, sense ser prejudicats per les seves condicions particulars.

Article 2. 2. Els estats membres prendran totes les mesures adequades per assegurar que l'infant estigui protegit contra tota classe de discriminació o càstig per mor de la condició, les activitats, les opinions expressades o les creences d'ell o de la seva família.

Article 28. 1. Els estats membres reconeixen el dret de l'infant a l'educació, i amb l'objectiu d'aconseguir aquest dret progressivament i basant-se en la igualtat d'oportunitats, especialment han de:

- a) Implantar l'ensenyament primari obligatori i gratuït per a tothom.
- b) Fomentar el desenvolupament de formes diferents de l'ensenyament secundari, inclòs l'ensenyament general i el professional, i posar-lo a l'abast de tots els infants prenent les mesures pertinents, com ara implantant l'ensenyament gratuït i oferint ajut econòmic en cas de necessitat.
- e) Prendre mesures per a encoratjar l'assistència regular a l'escola i reduir les taxes d'abandonament escolar.

Article 28. 2. Els estats membres han de prendre totes les mesures adequades per assegurar que la disciplina escolar sigui administrada de manera compatible amb la dignitat humana de l'infant i de conformitat amb aquesta Convenció.

Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència

Article 5. L'interès superior de l'infant o l'adolescent

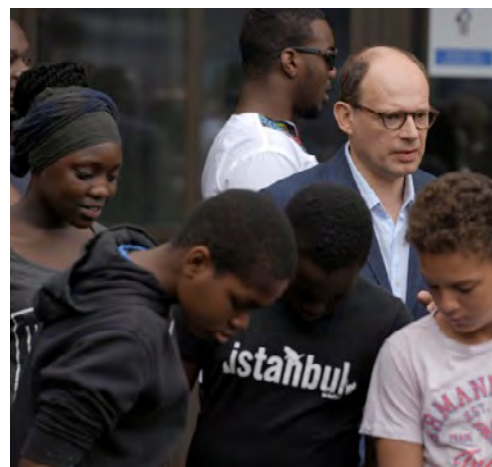
4. Per a determinar l'interès superior de l'infant o l'adolescent se n'han d'atendre les necessitats i els drets, i s'ha de tenir en compte la seva opinió, els seus anhels i aspiracions, i també la seva individualitat dins el marc familiar i social.

Article 9. No-discriminació

1. Els poders públics han de garantir el principi d'igualtat i eliminar qualsevol discriminació a infants o adolescents per raó d'ètnia, sexe, idioma, religió, opinió política o d'una altra índole, origen nacional, ètnic o social, posició econòmica, condicions físiques, psíquiques o sensorials, estat de salut, naixement, orientació sexual o qualsevol altra condició personal o de llurs progenitors o representants legals.

Article 50. Infants i adolescents que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació en diverses activitats

1. Els infants i els adolescents amb necessitats educatives especials han de rebre una formació educativa i professional que els permeti la integració social, el desenvolupament, la realització personal i l'accés a un lloc de treball en el context més normalitzat possible, i d'acord amb llurs aspiracions i actituds.

3. Els centres educatius han d'assumir la responsabilitat d'acollir i educar de manera inclusiva tot l'alumnat com una tasca bàsica i fonamental de llurs projectes educatius i han de posar en marxa estratègies pedagògiques per a atendre les diferències individuals en els contextos ordinaris.

Carta de Ciutadania. Carta de drets i deures de Barcelona

DRETS. CAPÍTOL 2. Drets socials

Article 15. Educació

1. Totes les persones tenen dret a una escolarització de qualitat que satisfaci alhora els objectius d'equitat i d'excel·lència, i a una educació en valors cívics i democràtics que eradiqui qualsevol forma de discriminació. L'Ajuntament estimularà la innovació i consolidarà les pràctiques que afavoreixen l'equitat, la qualitat i més inclusió social en els contextos dels barris i de la ciutat (...).

4. Totes les persones amb necessitats educatives especials tenen dret a una atenció singular, preferentment en una escola inclusiva, d'acord amb les seves necessitats, i totes les famílies tenen dret a l'atenció mèdica, educativa, social i psicològica de llurs fills i filles, adaptada per a la seva millor integració a la societat.

DRETS. CAPÍTOL 3. Equitat i accions positives

Article 22. Infants i adolescents

Totes les persones menors d'edat tenen dret a tenir condicions d'existència que els permetin el seu desenvolupament integral.

En particular:

b) Han de tenir garantits els recursos socials per al ple desenvolupament físic, mental, intel·lectual i ètic.

f) Tenen dret a la prevenció i l'atenció davant de situacions de discriminació, risc o desemparament.

DEURES. CAPÍTOL 2. Convivència

Article 36. Llibertat i dignitat

2. Totes les persones tenen el deure de tractar amb respecte, consideració i solidaritat aquelles persones que, per les seves circumstàncies personals, socials o de qualsevol altra índole, es trobin en una situació de més vulnerabilitat.

Legislació autonòmica i local que regula els drets dels infants:

1. Catalunya

[Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència \(íntegra\).](#)

2. Barcelona

[Carta de Ciutadania. Carta de drets i deures de Barcelona \(íntegra\).](#)

2. LA PEL·LÍCULA

2.1. Fitxa tècnica breu

Títol original: *Les grands esprits*

Direcció: Olivier Ayache-Vidal

Guió: Olivier Ayache-Vidal

Intèrprets: Denis Podalydès, Abdoulaye Diallo, Pauline Huru-guen, Alexis Moncorgé, Tabono Tandia, Léa Drucker, Zineb Triki, Marie Rémond, Charles Templon

País de producció: França

Any d'estrena: 2017

Durada: 106 minuts

Llargmetratge. Versió en castellà

2.2. Sinopsi de l'argument

François Foucault és professor de Lletres d'un institut molt prestigiós de París, però és destinat a un centre d'un dels barris més conflictius de la zona metropolitana, amb la finalitat d'elaborar un informe per al Ministeri d'Educació. Un cop allà, s'enfronta a un ambient que li resulta completament desconegut i ha de buscar la manera d'apropar-se a un alumnat desatès i rebel.

De seguida, Foucault aplica una línia pedagògica severa i exigent, mentre intenta guanyar-se l'alumnat. No aconsegueix motivar-lo de cap manera, ni tan sols assoleix uns mínims de disciplina i d'interès envers la matèria. Com a tutor, es veu cada cop més superat per la situació a l'aula i entra en crisi. La resta del claustre no li serveix d'ajuda. És sobretot professorat jove molt desencisat.

En Seydou és l'alumne més rebel i irreverent, també el *graciós de la classe* que passa de tot i que exerceix un lideratge fort. Arriba a treure de polleguera el professor en més d'una ocasió i fins i tot s'enfronten. La situació es deteriora per moments, fins al punt de gairebé impossibilitar-li fer classe.

Quan Foucault fa un clic i canvia d'estratègia pedagògica amb la idea de furgar en les inquietuds de l'alumnat, tot comença a rutllar. Aconsegueix despertar interès amb una transposició actual de la novel·la *Els miserables* de Victor Hugo. El seu posicionament opera un canvi radical, actua fins i tot amb empatia. El professor passa a tenir cura de l'alumnat, es preocupa també per tot allò que li succeeix més enllà de l'aula. Ho fa especialment amb en Seydou, que arrossega una situació vital i familiar molt complexa.

[Tràiler](#) (versió en castellà)

2.3. Conflictes i personatges en relació als valors a treballar

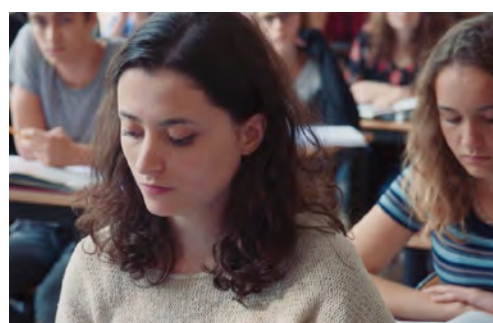
El protagonista d'*El buen maestro*, François Foucault, és un catedràtic de Lletres que està confortablement instal·lat en el món de l'excel·lència intel·lectual, a l'institut Henri VI, el més prestigiós de París. És un professor de cultura refinada que aboca amb supèrbia els seus coneixements sobre l'alumnat adolescent. A l'escena inicial, mentre els dona les qualificacions d'una prova escrita, mostra un menyspreu que ratlla l'ofensa, en una actitud més pròpia d'altres temps que dels actuals. Foucault és un representant del model pedagògic tradicionalista, basat en l'assimilació i la reproducció de sabers, per sobre de l'experiència de l'aprenentatge, característica dels nostres dies.

El seu mètode pedagògic i les seves conviccions intel·lectuals entren en crisi quan es trasllada al nou destí: un institut de secundària d'un dels barris més conflictius de l'extraradi parisenc. Els nois i les noies amb què es troba a l'aula són l'antítesi de l'alumnat apocat i *ben educat* de l'institut de classe alta. Per començar, la barreja ètnica-cultural és total, amb preponderància de joves negres, magrebins i de països de l'est europeu. En canvi, on treballava abans els i les alumnes eren blancs, com també ho és la pràctica totalitat del quadre professoral del nou. Enfront de l'apocament sumís que regnava a l'Henri IV, a l'aula actual predomina el xivarri i la informalitat més absoluts. Això trenca els esquemes de comportament de Foucault, acostumat a una disciplina i un respecte profundament assumits.

El professor es veu abocat al repte de fer front a la rebel·lia i la manca de motivació de l'alumnat que té a l'aula, més enllà d'aconseguir resultats en la matèria docent. En un primer moment, Foucault prova de controlar la situació mitjançant la imposició d'autoritat. Malgrat ser molt racional i educat, es veu obligat a cridar ("cosa que odio", apunta) per mantenir l'ordre i fer-se respectar. També recorre a càstigs envers l'alumnat *més rebotat*. Descobreix els expedients disciplinaris davant les faltes més greus, recurs que no havia fet servir mai a l'anterior institut.

La confrontació no resol el problema, com tampoc ho fan les expulsions d'alumnes. Trencats els esquemes, Foucault no sap com actuar i entra en crisi. Té tan poca traça que, en un moment de confrontació, falta al respecte a l'alumne més difícil de la classe, en Seydou. Li arriba a dir que és un "idiota", que serà un fracassat i que el seu destí és la delinqüència i la presó. Ho fa a un noi arribat en pastera, sense papers i que viu allunyat del seu pare i la seva mare.

El professor es veu abocat al repte de fer front a la rebel·lia i la manca de motivació de l'alumnat que té a l'aula, més enllà d'aconseguir resultats en la matèria docent.

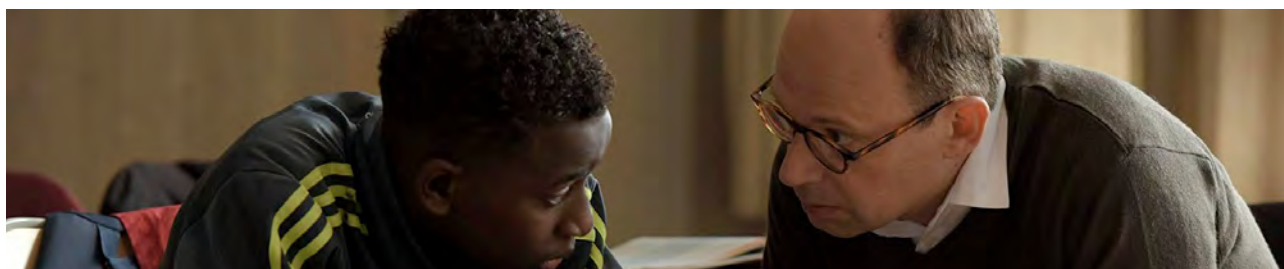
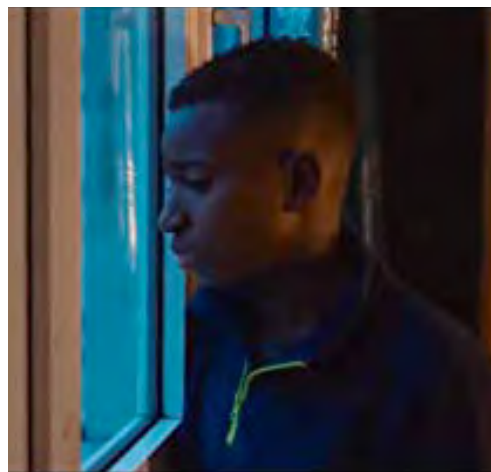
2. LA PEL·LÍCULA

En el moment que en Seydou li refrega aquest menyspreu, Foucault entén que no té l'actitud correcta i que ha de lluitar contra el principal motiu de rebel·lia del seu alumnat: la desmotivació, la manca d'esperança. El desànim no és només educatiu o intel·lectual, sinó bàsicament de projecció social. Aquest professor s'adona que el tarannà que ha adoptat només alimenta l'ambient d'humiliacions, de nivell cultural baixíssim i d'absoluta manca de respecte que plana a l'aula. Veu com ha de reinventar-se i cercar fórmules per arribar a l'alumnat. Com a tutor, el catedràtic de Lletres pren consciència que educar és també tenir cura.

En Seydou és l'alumne que representa el màxim exponent de la predestinació abocada al fracàs. A partir d'aleshores, Foucault treballa per obrir-li un pervenir de possibilitats. Se sent responsable del jove i arriba a defensar-lo en diferents moments, fins i tot de si mateix quan renuncia a anar a l'escola i s'abandona a la camaraderia nociva de la banda del barri. També li permet copiar a les proves d'ortografia, l'encoratja a fer un treball per exposar a classe i fins i tot l'aconsella com pot seduir la Maya, la noia que li agrada. S'enfronta fins i tot al director de l'institut i aconsegueix revocar un expedient d'expulsió definitiva contra el noi per una malifeta infantil durant una visita a Versalles. Finalment, en Seydou canvia d'actitud, com també ho han anat fent altres companys i companyes. Es produeix una sintonia amb allò que el *mestre* pretén inculcar-los: interès, reflexió, treball i perspectiva de futur. Sobretot emergeix (auto)respecte i (auto)estima, com en Seydou fa evident en l'última escena.

En contrast amb l'actitud de Foucault, la resta de professors i professores del centre es mou entre el cinisme i la frustració davant els problemes de l'alumnat, sense empatia. La pel·lícula mostra un sistema educatiu incapaç d'acompanyar aquest jovent. El professorat, per esgotament físic i psíquic (fins a la depressió) o pel simple fet d'evitar-se feina i problemes. I l'administració, per parapetar-se en uns plantejaments absurdament repressius, que troba en el recurs a l'expedient disciplinari una eina que augmenta el problema en lloc de resoldre'l. Tot plegat succeeix a costa de la indefensió dels nois i les noies, sense generar situacions d'atenció, protecció i cura que en promoguin el benestar.

Aquest professor s'adona que el tarannà que ha adoptat només alimenta l'ambient d'humiliacions, de nivell cultural baixíssim i d'absoluta manca de respecte que plana a l'aula. Veu com ha de reinventar-se i cercar fórmules per arribar a l'alumnat. Com a tutor, el catedràtic de Lletres pren consciència que educar és també tenir cura.

2.4. Qüestions a observar per a una millor comprensió

El buen maestro s'inscriu en la llarga sèrie de pel·lícules sobre educació, a la qual la cinematografia francesa ha donat molts i importants exemples. Només cenyint-nos als darrers 20 anys, podem esmentar títols tan significatius com *Hoy empieza todo* (Bertrand Tavernier, 1999), *Los chicos del coro* (Christophe Barratier, 2004), *La clase* (Laurent Cantet, 2008), *Camí a l'escola* (Pascal Plisson, 2012) o *La profesora de historia* (Marie-Castille Mention-Schaar, 2014) en el cas de les ficcions; i els documentals *Ser i tenir* (Nicolas Philibert, 2002), *Solo es el principio* (Jean-Pierre Pozzi i Pierre Barougier, 2010) o *A viva voz* (Stéphane de Freitas i Ladj Ly, 2016). Aquesta profusió productiva és un reflex de la devoció que la societat francesa professa en relació a l'educació, que considera un pilar fonamental de la cultura i de la creació de la consciència cívica i republicana. Aquest interès no es percep ni a la cinematografia espanyola ni a la catalana, en concret.

Essent ficció, **El buen maestro** té una indubtable voluntat realista i planteja, de manera més o menys reeixida, una preocupació sincera sobre el sentit de l'educació en una situació social complexa. La pel·lícula confronta dos models pedagògics contraposats, sense prendre partit per cap d'ells de manera crítica. Un dels dèficits del film en termes narratius és que no ofereix cap conclusió al desencadenant de la trama: l'encàrrec d'un informe per al Ministeri d'Educació al professor Foucault, del qual no se n'acaben coneixent les conclusions

L'acció de la pel·lícula transcorre en un institut d'educació secundària (*collège*, en francès) del municipi de Stains, situat al nord de l'àrea metropolitana del Gran París. El centre es troba ubicat en un barri conflictiu, amb índexs alts de delinqüència, violència i droga, problemes que es traslladen a les aules. El *collège* Barbara forma part de la [Xarxa d'Educació Prioritària \(REP+\)](#), creada a finals dels anys 90 i reforçada des de 2014 com a resposta als problemes que van esclatar a diferents *banlieues* de l'extraradi parisenc. L'objectiu del programa és corregir l'impacte que les desigualtats socials i econòmiques tenen sobre l'èxit o el fracàs escolar, per manca d'oportunitats de l'alumnat. La idea és reforçar els recursos públics per millorar les accions pedagògiques i educatives des dels nivells inicials d'escolarització.

Aquest programa d'Educació Prioritària té molt en compte l'entorn social de cada centre educatiu, estableix la cooperació necessària amb les famílies de l'alumnat i prioritza el treball col·lectiu a classe, tot reforçant una idea d'escola "benèvola i exigent".

Essent ficció, El buen maestro té una indubtable voluntat realista i planteja, de manera més o menys reeixida, una preocupació sincera sobre el sentit de l'educació en una situació social complexa.

2. LA PEL·LÍCULA

La REP+ promou un model educatiu que contrasta amb el més tradicional, molt assentat a França. També real, l'institut Henri IV on el protagonista dona classes a l'inici de la pel·lícula n'és el màxim exponent nacional. Té fama de ser el centre de secundària i batxillerat més elitista del país, on s'eduquen els futurs quadres polítics, econòmics i intel·lectuals.

De tarannà racionalista, el professor Foucault no *canvia de xip* fins que no coneix la teoria de la *indefensió apresca*, que explica científicament l'estat de desmotivació general de l'alumnat del *collège* Barbara de Stains. Segons aquesta teoria, l'alumnat d'aquest centre es considera a si mateix inferior, a causa del menyspreu social rebut com a integrant de comunitats immigrades i desafavorides. Són nois i noies que pensen que valen per al rap i la subcultura mestissa del carrer, però que no arribaran mai enlloc. Per tant, l'escola esdevé un entorn hostil per a ells i elles, on *juguen fora de casa*.

El paper del professorat és fonamental per trencar aquest determinisme negatiu, per retornar als i les alumnes la confiança en si mateixos/es, per inculcar-los que tenen moltes capacitats (com ara l'alumnat d'entorns socioculturals més privilegiats), i per acompanyar-los per a què tots i totes s'empoderin. Com bé diu la supervisora del centre: "El nostre alumnat és tan intel·ligent com ell mateix i el professorat pensin que ho és. No hi ha alumnes dolents/es". Creure i confiar en l'alumnat permet que aquest desplegui tot el seu potencial. Els nois i les noies deixen de rebre un tracte només d'*alumnes*, de *simples aprenents*, per esdevenir persones amb inquietuds i destreses, individus que adquireixen sabers i competències, mitjançant l'esforç i un bon acompanyament. És el que es coneix com l'*efecte Pigmalió*, el qual estableix que s'obtindrà de l'alumnat allò que com a *mestres* se'ls projecti.

El dilema sobre el model educatiu es pot resoldre amb un canvi de relació envers l'alumnat. Si el professorat baixa al seu terreny, a la seva realitat, als temes i els problemes que els ocupen, troba la clau perquè s'interessin per la matèria i aprenguin. Foucault treballa amb els i les alumnes una obra de la literatura clàssica francesa, *Els miserables* (Victor Hugo, 1862), però sobretot parteix de les seves inquietuds i les seves necessitats. De fet, s'hi recolza per a què progressin. En definitiva, acaba tenint cura de l'alumnat.

El dilema sobre el model educatiu es pot resoldre amb un canvi de relació envers l'alumnat. Si el professorat baixa al seu terreny, a la seva realitat, als temes i els problemes que els ocupen, troba la clau perquè s'interessin per la matèria i aprenguin. Foucault treballa amb els i les alumnes una obra de la literatura clàssica francesa Els miserables (Victor Hugo, 1862), però sobretot parteix de les seves inquietuds i les seves necessitats, i s'hi recolza per a què progressin. En definitiva, acaba tenint cura de l'alumnat.

2. LA PEL·LÍCULA 2.5 Informacions d'interès sobre la pel·lícula

El buen maestro és el primer llargmetratge d'Olivier Ayache-Vidal, periodista, guionista de còmic i cinematogràfic, realitzador de curtmetratges i documentals i director d'escena.

La pel·lícula és fruit d'un encàrrec de l'equip de producció, que ja li va proposar la història d'un professor que passa d'ensenyar d'un institut de zona benestant a un altre d'entorn conflictiu. El tema va atrapar de seguida Ayache-Vidal perquè és fill d'una professora d'anglès d'escola pública.

"A causa segurament al meu entorn familiar, sempre he sentit un gran interès pel sistema educatiu i, en particular, per la problemàtica de la pedagogia i la igualtat d'oportunitats. Em va semblar natural reflexionar sobre un tema que abordi aquestes preguntes. De seguida vaig sentir la necessitat de parlar de l'enfrontament de dos mons, de dues realitats socials diferents", afirma el director d'**El buen maestro**.

Ayache-Vidal va voler construir una ficció, però ancorada en la realitat. Per escriure el guió, va buscar localitzacions a diferents centres educatius dels voltants de París, fins a trobar-ne un que li oferís condicions socials interessants i plenes possibilitats de recerca. Finalment, es va passar dos anys complets instal·lat al *collège* Barbara, situat a Stains, a la zona de Saint Denis i a uns 14km al nord del centre de la capital. Durant aquest temps, va realitzar discretament una tasca d'observació de classes, sala del professorat, claustres, reunions, consells educatius, familiars i disciplinaris, etc. Va recollir anècdotes, situacions, comentaris i opinions per després escriure el guió del film.

"Vaig buscar l'institut que em va semblar més difícil. Vam seleccionar el Barbara per la ubicació i per pertànyer a la REP+ (Xarxa d'Educació Prioritària). Es tracta d'un centre situat en un barri dur de l'extraradi parisenc més desafavorit, amb assassinats, droga... I presentava un contrast enorme amb els del centre de París", explica Ayache-Vidal.

El director defineix el resultat com una "comèdia (per l'esperit alegre i jocós dels i les adolescents) dramàtica (per la transcendència del tema)" arrelada en la realitat. L'element principal que motiva la història i que la fa avançar, segons Ayache-Vidal, és "de quina manera donar a l'alumnat les ganes d'aprendre, la fam de coneixement?", reproduint paraules seves.

El director d'**El buen maestro** també va dur a terme el càsting en aquest institut, per seleccionar els actors i les actrius del film entre

Ayache-Vidal va voler construir una ficció, però ancorada en la realitat. Per escriure el guió, va buscar localitzacions a diferents centres educatius dels voltants de París, fins a trobar-ne un que li oferís condicions socials interessants i plenes possibilitats de recerca. Finalment, es va passar dos anys complets instal·lat al collège Barbara, situat a Stains, a la zona de Saint Denis i a uns 14km al nord del centre de la capital.

Guia didàctica

1r i 2n d'educació secundària

EL BUEN MAESTRO
Olivier Ayache-Vidal

2. LA PEL·LÍCULA

l'alumnat. La decisió va venir donada per la cerca d'un major realisme però també per reconèixer el jovent amb qui havia conviscut i de qui havia tret tantes experiències. No es va plantejar buscar el quadre d'intèrprets en cap altre centre.

"Com més contacte directe tenia amb els nois i les noies, més em convenia que només ells i elles podien transcriure les seves pròpies paraules i que ningú podria encarnar millor els seus personatges", reconeix clarament Olivier Ayache-Vidal.

El repartiment adult, en canvi, és professional, si bé la majoria de professorat que fa papers secundaris prové del teatre independent i no havia treballat mai en cinema. Aquest fet permet al director abundar en el plantejament realista de la pel·lícula. Tan sols el protagonista i els intèrprets secundaris més urbanites són artistes reconeguts del cinema francès.

La posada en escena busca també el realisme sense caure en el documental. El film es va rodar al *collège* Barbara durant l'estiu, aprofitant els espais tal qual, sense introduir més decoració ni retocs artístics. Es va enregistrar amb dues càmeres simultànies per a cada escena, per abundar en el temps de cada situació i oferir proximitat. Pràcticament no es va fer servir il·luminació artificial, sinó que es va aprofitar la llum natural de cada espai.

El director d'El buen maestro també va dur a terme el càsting en aquest institut, per seleccionar els actors i les actrius del film entre l'alumnat. La decisió va venir donada per la cerca d'un major realisme però també per reconèixer el jovent amb qui havia conviscut i de qui havia tret tantes experiències. No es va plantejar buscar el quadre d'intèrprets en cap altre centre.

3. PROPOSTA PEDAGÒGICA

3.1. Plantejament general

La seqüència didàctica que proposem al voltant de la pel·lícula **El buen maestro** es conforma de cinc moments educatius complementaris:

1. Activitat prèvia a l'aula (1 hora).
2. Anada al cinema per participar a la sessió de projecció.
3. Activitat de creació a l'aula (entre 1 hora i 6 hores, com a màxim).
4. Acció de compartir al [web](#) les creacions de cada grup classe.
5. Possibles interaccions de l'alumnat a casa, amb la comunitat educativa i l'entorn.

3.2. Per anar al cinema

Abans d'anar al cinema amb el vostre grup classe, us suggerim portar a terme una activitat a l'aula d'una hora de durada. Us proposem dos enfocaments per triar el que més us convingui o bé idear-ne un altre:

1. Elaboració d'un sociograma

Convé començar presentant l'activitat i distribuint el grup classe en cinc o sis equips el més equitatius possible, per facilitar el treball conjunt (5'). Cada subgrup escull un dels tres eixos proposats, per treballar-lo en forma de [sociograma](#). S'aconsella que mirin d'abordar-lo de la forma més completa i complexa que els sigui possible:

1. Què vol dir que el sistema educatiu tingui cura dels i les alumnes que en formen part? Quines implicacions té aquest plantejament? Com creieu que es dona a Barcelona?
2. Què ha de fer un centre educatiu per cuidar els nens i les nenes o els nois i les noies que hi estudien? Com ho fa el vostre?
3. Com penseu que ha de ser l'actuació dels i les professionals de l'educació i d'altres serveis públics per garantir una atenció que asseguri el benestar dels infants? En especial, quines accions du a terme el vostre professorat?

Un cop triada la qüestió, cada equip disposarà d'una estona per debatre-la en petit grup i adoptar un posicionament comú (10'). En base a les opinions consensuades, cada subgrup elaborarà (en

1. Què vol dir que el sistema educatiu tingui cura dels i les alumnes que en formen part? Quines implicacions té aquest plantejament? Com creieu que es dona a Barcelona?

2. Què ha de fer un centre educatiu per cuidar els nens i les nenes o els nois i les noies que hi estudien? Com ho fa el vostre?

3. Com penseu que ha de ser l'actuació dels i les professionals de l'educació i d'altres serveis públics per garantir una atenció que asseguri el benestar dels infants? En especial, quines accions du a terme el vostre professorat?

3. PROPOSTA PEDAGÒGICA

un full DIN-A3) un esquema que reculli tots els actors socials en joc (col·locant-se en el centre el propi alumnat, com a subjecte de la investigació). La idea és ordenar tots els agents contemplats segons la importància que tenen i també establir els tipus de relacions que es donen entre ells (20'). Estaria bé organitzar una posada en comú, on cada equip faci una presentació breu del seu esquema i el comparteixi amb el grup classe (10').

En acabar l'activitat convé fer una reflexió de tancament que es troba explicada en el [punt 3 d'aquest apartat](#).

2. Pluja d'idees i creació d'un joc de rols

L'activitat s'inicia amb una pluja d'idees sobre les concepcions prèvies de l'alumnat al voltant d'alguns dels temes centrals del film **El buen maestro**. Es pot fer una tria, o bé abordar-los tots:

1. Quins drets a la cura i a la protecció teniu a la vostra edat?
2. A quins prejudicis i a quines desigualtats heu de fer front?
3. Com es plasmen aquests drets en un entorn educatiu?
4. Què vol dir per a vosaltres una educació acollidora, motivadora i que contempli les cures?
5. Com s'eviten situacions de discriminació i de vulnerabilitat?
6. Des del vostre punt de vista, com es pot garantir una atenció curosa i personalitzada de tot l'alumnat?

S'aconsella anar recollint a la pissarra tot el que surti. Per exemple, va bé que ho faci un/a alumne/a diferent cada cop que s'obri un tema. Convé escriure almenys una aportació de cada alumne/a (15'). En acabat, per repassar les qüestions que s'han anat apuntant i encara amb el gran grup, és recomanable fer una pausa per agrupar les contribucions de l'alumnat en grans eixos i així fer-se una idea de tot el que s'ha comentat (5').

Tot seguit, arriba el moment d'organitzar el grup classe en cinc o sis equips el més equitatius possible, per a facilitar el treball conjunt. Cada subgrup tria un dels temes que hagin sortit de la pluja d'idees i se centrarà a desenvolupar-lo (10').

Quan cada equip ja té clar quina temàtica vol treballar, el professorat els proposa que ara s'inventin un personatge es trobi immers en aquella situació. Han de fer-ho comptant amb idees de tots i totes. Per crear aquest personatge primer hauran de relatar quines circumstàncies actuals té i després a quin repte s'enfronta. Durant aquest procés, és important que l'alumnat intenti posar-se a la seva pell. Un cop cada subgrup hagi elaborat la seva aportació, resultarà que entre tots hauran dissenyat un joc de rols (15').

Després de fer l'activitat escollida convé fer una reflexió de tancament.

Aquesta pot servir per estructurar el contingut de l'aportació que farà cada grup classe a la sala de cinema.

*Al final de la sessió, el professorat pot presentar la sinopsi i el **tràiler** del film **El buen maestro**.*

1. Quins drets a la cura i a la protecció teniu a la vostra edat?

2. A quins prejudicis i a quines desigualtats heu de fer front?

3. Com es plasmen aquests drets en un entorn educatiu?

4. Què vol dir per a vosaltres una educació acollidora, motivadora i que contempli les cures?

5. Com s'eviten situacions de discriminació i de vulnerabilitat?

6. Des del vostre punt de vista, com es pot garantir una atenció curosa i personalitzada de tot l'alumnat?

3. En acabar l'activitat

Un cop finalitzada l'activitat escollida, és clau fer una reflexió de tancament. Pot servir per estructurar el contingut de l'aportació que farà cada grup classe a la sala de cinema. Per tant, cal seleccionar dos portaveus, preferiblement un noi i una noia (10').

Al final de la sessió, el professorat pot presentar la sinopsi i el [tràiler](#) de **El buen maestro** (5').

L'objectiu tant d'una opció com de l'altra és situar el context de la pel·lícula i els drets a treballar, per preparar l'anada al cinema entre tots i totes. Així mateix, és una bona oportunitat per extreure els elements claus que, en veu de dos portaveus, cada grup classe aportarà a la posada en comú que organitzarem a la sala abans i després del film.

3.3. Del cinema a l'aula

Històries de cures a l'institut

Després d'anar a veure el film, proposem portar a terme una activitat de creació a l'aula per a la qual se subdividirà el grup classe en cinc equips de treball. El punt de partida és que cada subgrup triï i tracti específicament un dels drets que han sortit reflectits a **El buen maestro**:

1. Dret dels infants a rebre una atenció curosa i personalitzada davant de situacions de discriminació i/o desemparament.
2. Dret dels infants a no ser discriminats per motiu de naixença, origen, ètnia o qualsevol altra condició.
3. Dret de tots els infants a rebre una educació acollidora, motivadora i que contempli les cures, siguin quines siguin les seves circumstàncies vitals.
4. Dret dels infants a relacionar-se lliurement, sense ser prejutjats per les seves condicions particulars.

Us suggerim que cada equip acabi plasmant la defensa del dret escollit en forma de còmic o presentació de diapositives en suport digital. Tant una opció com l'altra aportaran una experiència narrativa a l'alumnat que l'acostarà a treballar els drets dels infants a la cura i a la protecció.

En un primer moment, cada grup ha de traslladar les escenes viscudes amb la pel·lícula **El buen maestro** a possibles situacions que vulguin reflectir en la seva creació final (a triar entre còmic o presentació de diapositives).

L'objectiu tant d'una opció com de l'altra és situar el context de la pel·lícula i els drets a treballar, per preparar l'anada al cinema entre tots i totes.

1. Dret dels infants a rebre una atenció curosa i personalitzada davant de situacions de discriminació i/o desemparament.

2. Dret dels infants a no ser discriminats per motiu de naixença, origen, ètnia o qualsevol altra condició.

3. Dret de tots els infants a rebre una educació acollidora, motivadora i que contempli les cures, siguin quines siguin les seves circumstàncies vitals.

4. Dret dels infants a relacionar-se lliurement, sense ser prejutjats per les seves condicions particulars.

3. PROPOSTA PEDAGÒGICA

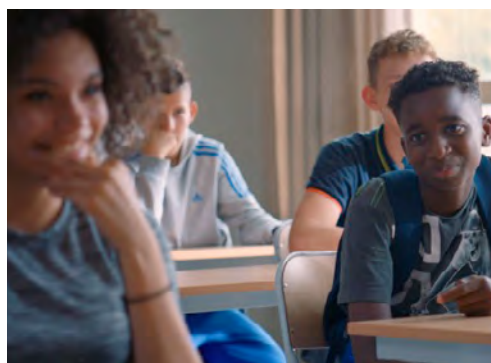
Tot seguit, cada equip fa una immersió en el significat del dret escollit i pensa amb quines vinyetes o diapositives pot explicar-lo. Un cop dissenyada la seqüència, arriba el moment que cada grup se centri en l'elaboració del còmic o la presentació de diapositives en format digital.

Per als còmics, s'aconsella fer servir 1 o 2 fulls DIN-A4 o paper continu. Després caldrà fotografar-los per compartir-los al [web](#). Les presentacions poden constar d'unes 4 a 6 diapositives cada una. Per publicar-les al [web](#), és possible enviar per separat les de cada subgrup o ajuntar-les totes en una sola presentació.

Amb l'elaboració dels còmics o les presentacions de diapositives, s'ofereix a l'alumnat la possibilitat de treballar de forma creativa els drets i el film, així com d'aprofundir en el debat generat a l'aula abans d'anar al cinema i també a la sala amb les aportacions de tots els centres educatius.

És possible desenvolupar aquesta activitat en una sola sessió d'una hora de classe si prèviament s'organitzen els equips, es tria quin tema tracta cadascun i s'orienten els temes amb les qüestions sorgides en el visionat del film i les posades en comú prèvia i posterior. Aleshores es pot dedicar la meitat de la sessió a què els subgrups, en paral·lel, pensin i dissenyin els còmics o les presentacions de diapositives, i l'altra meitat a realitzar i compondre cada una de les creacions.

Ara bé, si és possible, recomanem que l'activitat de creació a l'aula agafi un tractament més transversal al currículum i es pugui desplegar en diverses sessions. La durada ideal és entre un mínim de tres i un màxim de sis hores lectives. Així es dona pes als drets a treballar i l'anàlisi del film, la reflexió individual i col·lectiva, l'elaboració i la posada en comú de les creacions en grup, i la recollida de les idees que vagin sorgint al llarg del procés.

QUADRE RESUM: DEL CINEMA A L'AULA*

DURADA	PROCEDIMENTS	CONTINGUTS
1 hora	Creació de subgrups i distribució de tasques. Explicació de l'opció escollida com a treball creatiu: còmic o presentació de diapositives en format digital.	Cada grup relaciona les escenes de la pel·lícula amb les situacions o qüestions a tractar. Tria i immersió de cada equip en un dels drets a explorar.
1 hora	Treball per equips. Reflexió en grup i individual per crear un punt de vista sobre el dret escollit. Preparació de l'esquema de còmic o presentació de diapositives.	Pluja d'idees i presa de decisions sobre quines vinyetes i diapositives són adients per a que cada equip expliqui el seu dret.
1 a 2 hores	Per equips, cerca d'imatges i creació de textos, en el cas de la presentació de diapositives; i elaboració de les vinyetes, en el del còmic.	Definició de la composició final del còmic o de la presentació de diapositives per part de cada equip.
1 a 2 hores	Treball per subgrups. Exposició oral de cada creació a la resta del grup classe.	Realització de les vinyetes definitives del còmic o bé de les diapositives de la presentació en format digital. Posada en comú dels relats elaborats.

*Aquesta activitat es pot fer en una sola sessió, però es proposa un desplegament més minuciós per aprofundir en els drets a treballar a l'aula.

3.4. De l'aula al món

Un cop realitzada l'activitat de creació a l'aula i enviats els resultats per publicar-los al [web del Cicle de Cinema dels Drets dels Infants](#), us suggerim alguna petita acció per portar a terme en col·laboració amb les famílies del vostre alumnat. L'objectiu és connectar els aprenentatges i l'experiència viscuda amb la vida quotidiana i la immersió en l'entorn.

1. Cercar i després portar a classe fotografies o il·lustracions de situacions de protecció, atenció i cura per aconseguir el benestar de tots els infants i/o adolescents de la ciutat de Barcelona, en especial en l'àmbit educatiu.
2. Aportar un parell d'idees comentades a casa sobre aspectes clau a l'hora de tenir cura de nois i noies de la vostra edat.
3. Compartir a l'aula llibres de la biblioteca de casa amb relats vinculats a la temàtica **Barcelona té cura dels infants**.

Si és possible, us aconsellem que visiteu amb l'alumnat l'apartat [Creacions escolars del web](#) i proposeu a les famílies entrar-hi.

3.5. Recull de creacions escolars

Un cop finalitzada l'activitat creativa a l'aula, cada grup classe ens farà arribar les creacions dels seus subgrups de treball per email, Dropbox, WeTransfer o similar. Així anirem organitzant els resultats aportats per part de cada escola i els compartirem al [web del Cicle de Cinema dels Drets dels Infants](#).

Des de l'apartat [Creacions escolars](#), podreu accedir tant als vostres treballs de creació com als de la resta d'escoles participants, que estaran organitzats per nivells educatius.

Per a qualsevol dubte, podeu contactar-nos a teleduca@teleduca.org o bé al telèfon 93 450 98 26.

3.6. Qüestionari d'avaluació per al professorat

Quan ja hàgiu portat a terme amb l'alumnat totes les passes de la seqüència didàctica plantejada, us enviarem per correu electrònic un qüestionari d'avaluació que podreu omplir directament en línia. Per a qualsevol dubte, podeu contactar-nos a teleduca@teleduca.org o bé al telèfon 93 450 98 26.

Us agraïm la vostra col·laboració en acompanyar el treball reflexiu i creatiu dels drets dels infants als centres escolars i esperem les vostres aportacions per anar millorant any rere any.

1. Cercar i després portar a classe fotografies o il·lustracions de situacions de protecció, atenció i cura per aconseguir el benestar de tots els infants i/o adolescents de la ciutat de Barcelona, en especial en l'àmbit educatiu.

2. Aportar un parell d'idees comentades a casa sobre aspectes clau a l'hora de tenir cura de nois i noies de la vostra edat.

3. Compartir a l'aula llibres de la biblioteca de casa relacionats amb la temàtica **Barcelona té cura dels infants**.

4. MATERIAL COMPLEMENTARI

4.1. Enllaços d'interès

- [Web del Cicle de Cinema dels Drets dels Infants](#)
- [Web d'Infància de l'Ajuntament de Barcelona](#)

Textos legislatius al web de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI de l'Ajuntament de Barcelona (lectura fàcil):

- [Declaració Universal dels Drets Humans](#)
- [Convenció sobre els Drets de l'Infant](#)
- [Carta de Ciutadania. Carta de drets i deures de Barcelona](#)

Altres:

- [Llei Orgànica 8/2015, de 22 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència](#)
- [Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència](#)
- [Ciutat Cuidadora](#)
- [L'educació prioritària a França](#) (en francès)
- [Web de referència sobre les problemàtiques de l'educació prioritària](#) (en francès)
- [Sobre la indefensió apresada o la resignació adquirida](#) (en castellà)
- [Documental Propietarios de sueños](#) (en castellà)

4.2. Bibliografia i filmografia

Bibliografia

- Clarke, J. (2002). *L'arbre d'estornells*. Barcelona: Cruïlla
- Hede, M. (1998). *Mirades al mirall*. Barcelona: Barcanova
- Foster, S. (2018). *Tancat en una bombolla*. Barcelona: Bambú
- Schmitt, E.E. (2009). *El senyor Ibrahim i les flors de l'Alcorà*. Barcelona: Cruïlla
- Smadja, B. (2005). *Salvem en Saïd*. Barcelona: Baula

Filmografia

- *Billy Elliot*. Stephen Daldry (dir.). Regne Unit, 2000
- *Ganar al viento*. Anne-Dauphine Julliand (dir.). França, 2016
- *La vida d'en Carbassó*. Claude Barras (dir.). França i Suïssa, 2016
- *Los chicos del coro*. Christophe Barratier (dir.). França, 2004
- *Más allá de la pizarra*. Jeff Bleckner (dir.). EUA, 2011
- *Me llaman Radio*. Michael Tollin (dir.). EUA, 2003
- *Un mundo a su medida*. Peter Chelsom (dir.). EUA, 1998
- *Wonder*. Stephen Chbosky (dir.). EUA, 2017

Cicle de Cinema dels Drets dels Infants:
<http://www.cinemadretsinfants.cat>